

Text:	Pavúk Pikaso
Úloha 1	Prečítaj si pozorne text. V texte sú ukryté slová, ktoré tam vôbec nepatria. Zakrúžkuj si ich a zlož do vety. Tak vyriešiš obrázkovú hádanku.
	Cieľ: Vedeť deti k tomu, aby pochopili význam textu. Ak čítajú text s porozumením, mali by nájsť 6 miest, kde sú slová z hádanky.
Úloha 2	Ak úloha robí deťom problémy, využite pomocné otázky.
	Cieľ: Pomôcť pomocnými otázkami zvládnuť úspešne úlohu.
Úloha 3	Zistite spoločne, kto to v skutočnosti bol Picasso.
	Cieľ: Hľadať v histórii ľudstva nositeľa slávneho mena. Dozvedieť sa zbežne o jeho tvorbe.

Silvia Havelková: Pavúk Pikaso

Ktovie odkiaľ sa na lúke objavil Pavúk Pikaso. Nebol to žiaden krvilačný pavúk. Bol to pavúk - maliar – umelec. Aspoň to tvrdil. Lienka Školienka, Čmeľ Kolomeľ, a ani Fúzač Batocera jeho umeniu nerozumeli.

Maľoval na listy zo stromov. Boli to len haky-baky, štetcom spravil šmuhu zdola nahor a dakedy zhora nadol a jeho obraz bol hotový. Niektoré z tých listov boli **Matej** smutné: „Asi už ide jeseň, keď sme také domaľované.“

Iné sa však čudovali: „Odkedy modrieme? Farbíme **v obchode** sa predsa na žltu, červeno a hnedo... Ale nie na modro!“

A modrá, tak to bola Pikasova obľúbená farba.

Jediný, kto mal pre pavúka pochopenie, bol Mravec Vymýšľavec:

„Na umenie som odborník. Dlhý čas som trávil v galérii. Náš Pikaso je skutočný odborník!“

Pikaso bol rád, že niekoho jeho umenie zaujíma. A ešte viac sa tešil, že Vymýšľavec dokázal celé hodiny sedieť v jeho malom ateliéri a pozorovať ho pri práci. Veľmi mu to lichotilo. Zvieratkám sa to však nezdalo.

„Mne je to divné...“, začala raz **kúpil** Stonožka Stanka, „ten pavúk ani nespí, ani neje, len maľuje. Možno by ten Vymýšľavec nemal u neho toľko vysedávať...“

Ale Vymýšľavec rád podával umelcovi farby a zháňal mu **zubnú** vhodné listy.

V jedno popoludnie mu vytlačal na paletu parížsku modrú a takto hovorí Pikasovi:

„Vieš ty čo? Ostatní hovoria, že si nejaký čudný. Že ani nespíš, ani neješ, len maľuješ...“ A to veru hovoriť nemal! Pikaso totiž nebol nekrvilačný, on bol iba zábudlivý! Zábúdal spať i jesť! Zábúdal, že má loviť hmyz a poriadne sa ním nasýtiť! Ale keď mu to niekto pripomenul...

Hneď mu oči zažiarili, na tvári sa mu zjavil úsmev od ucha k uchu a odhalil zubiská sťa tie vlkove z rozprávky o Červenej Čiapočke! A chmat – rukou už-už dočahoval Vymýšľavca! Ale priatelia boli nablízku **kefku**.

„Okamžite prestaň, Pikaso, lebo ti tvoje diela roztrháme!“ volala nebojácne Mucha Bombucha a mávala pomaľovanými listami opodiaľ.

„Ó nie! Moje umenie!“ preľakol sa Pikaso a hneď zas zabudol na svoj veľký hlad i Vymýšľavca. Okamžite si zbalil farby, a z lúky odišiel. Prečo by tam mal ostať? Veď tu nemali pre jeho umenie pochopenie **a šampón!**

Riešenie: Matej v obchode kúpil zubnú kefku a šampón.